

Masa Ngarep tumrap Amerika lan 18 Juli 2020 - Nomer Lima

Panji-panji

Jeff Pippenger

2023-09-21

He para sakèhé wong kang manggon ing donya, lan para panggonaning bumi, padha delengen, manawa panji diangkat ana ing pagunungan; lan manawa kalasangka diunekaké, padha rungokna. Yesaya 18:3.

Utusan sing diwakili déning Élia, kang martakaké pekabaran sing diwakili déning Musa, dipatèni ana ing dalan-dalan déning sawijining kéwan galak sing munggah saka jurang tanpa dhasar. Sawisé diinjak-injak nganti remuk sajroning sawijining mangsa wektu sing diwakili déning “ipat-ipat” saka Musa, yaiku “panyebaran” ing Imamat rong puluh enem, Roh Suci lumebu ing badan-badané sing mati lumantar Sabdaning Allah. Banjur wong-wong mau padha ngadeg, lan sawisé iku munggah menyang swarga. Sawijining pekabaran sing diwakili minangka ana ing swarga iku yaiku Injil langgeng saka telung malaékat.

Lan aku weruh malaékat liyané mabur ana ing satengahing langit, nggawa Injil langgeng kanggo diwartakaké marang wong-wong kang manggon ana ing bumi, lan marang saben bangsa, taler, basa, lan umat. Wahyu 14:6.

Sadurunge Élia lan Musa munggah menyang swarga, dhèwèké loro iku luwih dhisik bakal ngadeg ing sikilé dhewe.

Lan sawisé telung dina setengah, Rohing urip saka Allah lumebet marang wong-wong mau, banjur padha ngadeg ing sikilé; lan rasa wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang ndeleng wong-wong mau. Lan wong-wong mau krungu swara banter saka swarga ngandika marang wong-wong mau: Munggaha mrana. Lan wong-wong mau munggah menyang swarga ana ing sajroning méga; lan mungsuh-mungsuhé padha ndeleng wong-wong mau. Wahyu 11:11, 12.

Saben nabi sarujuk karo nabi-nabi liyané, lan kabèh mau padha kasawijèkaké ana ing kitab Wahyu. Kitab Yehezkiel mulang yèn nalika Roh lumebet ing manungsa, wong-wong mau padha ngadeg ana ing sikilé.

Panjenengane banjur ngandika marang aku, “He anaking manungsa, ngadega ana ing sikilmu, lan Aku bakal ngandika marang kowe.” Lan roh banjur lumebu ing aku nalika Panjenengane ngandika marang aku, sarta ngadegake aku ana ing sikilku, temah aku krungu Panjenengane kang ngandika marang aku. Ezekiel 2:1, 2.

Yehezkiel nggambarake umaté Allah ing “dina-dina wekasan” sing wis mati, nanging padha krungu Gusti Allah ngandika, lan panampané marang Sabdaning Allah ndadèkaké rawuhé Roh Suci, banjur padha ngadeg ing sikilé. Wong-wong ing Kitab Wahyu sing wis dipatèni lan

ditinggal ana ing dalan supaya diidak-idak sajroning sèwu rong atus suwidak dina lambang uga krungu Sabdaning Allah, kang ngeteraké Roh Suci mlebu ing ati lan pikirané, lan padha ngadeg ing sikilé. Yehezkiel maringi ngerti marang kita apa Sabdaning Allah sing padha rungokaké iku, kang sabanjuré nguripaké manèh kabèh gerakan sing dilambangaké déning Musa lan Élia, sing wis mati ana ing dalan-dalan, lan ndadèkaké padha ngadeg.

Astane Pangéran tumiba marang aku, lan Panjenengané ngasta aku metu ana ing Rohé Pangéran, sarta nduduhaké aku ana ing satengahing lembah kang kebak balung-balung. Lan Panjenengané ndadèkaké aku mlaku ngubengi balung-balung iku; lan lah, akehé banget ana ing lembah kang amba iku; lan lah, iku wus garing banget. Banjur Panjenengané ngandika marang aku: Hé, anaké manungsa, apa balung-balung iki bisa urip? Aku mangsuli: Dhuh Pangéran Allah, Paduka ingkang nguningani. Panjenengané ngandika manèh marang aku: Wacanen pameca marang balung-balung iki, lan kandhaa marang iku: Hé, balung-balung garing, rungokna pangandikané Pangéran. Mangkéné pangandikané Pangéran Allah marang balung-balung iki: Lah, Aku bakal ndadèkaké ambegan mlebu ing kowé, lan kowé bakal urip; lan Aku bakal masang urat-urat ing kowé, lan ndadèkaké daging thukul ing kowé, lan nutupi kowé nganggo kulit, lan maringi ambegan ana ing kowé, temahan kowé bakal urip; lan kowé bakal sumurup yèn Aku iki Pangéran. Mulané aku banjur meca kaya kang dipréntahaké marang aku; lan nalika aku meca, ana swara, lan lah, ana gonjang-ganjing, lan balung-balung iku padha teka bebarengan, balung siji marang balungé dhéwé. Nalika aku mirsani, lah, urat-urat lan daging padha thukul ana ing balung-balung iku, lan kulité nutupi sisih ndhuwuré; nanging durung ana ambegan ana ing kono. Banjur Panjenengané ngandika marang aku: Wacanen pameca marang angin, mecaa, hé anaké manungsa, lan kandhaa marang angin: Mangkéné pangandikané Pangéran Allah; Hé ambegan, tekaa saka patang panjuru angin, lan ambeganaa wong-wong kang katumpes iki, supaya padha urip. Mulané aku banjur meca kaya kang dipréntahaké marang aku, lan ambegan iku mlebu ing wong-wong mau, banjur padha urip lan ngadeg jejeg ana ing sikilé, dadi wadya bala kang gedhé banget. Banjur Panjenengané ngandika marang aku: Hé, anaké manungsa, balung-balung iki iku sakèhé brayat Israèl; lah, wong-wong mau padha ngucap: Balung-balung kita wus garing, lan pangajab kita wus sirna; kita wis katigas saka pérangan kita. Mulané mecaa lan kandhaa marang wong-wong mau: Mangkéné pangandikané Pangéran Allah; Lah, hé umatingSun, Aku bakal mbukak kuburanmu, lan ndadèkaké kowé metu saka kuburanmu, sarta nuntun kowé mlebu ing tanah Israèl. Lan kowé bakal sumurup yèn Aku iki Pangéran, nalika Aku wus mbukak kuburanmu, hé umatingSun, lan ngentasaké kowé metu saka kuburanmu, sarta Aku bakal maringaké Roh-Ku marang kowé, temahan kowé bakal urip, lan Aku bakal mapanaké kowé ana ing tanahmu dhéwé; banjur kowé bakal sumurup yèn Aku, Pangéran, wus ngandika mangkono lan wus nindakaké, mangkono pangandikané Pangéran. Yehèzkiel 37:1-14.

Daniel lan Yohanes makili wong satus patang puluh papat ewu kagungané Gusti Allah ing “dina-dina pungkasan” kang kanthi pralambang wis dipatèni lan diuripaké manèh. Yohanes ana ing lenga sing nggodhok, Daniel ana ing guwa singa. Gerakan kang minangka turunane biyungé Laodikia kanthi pralambang dipatèni lan sawisé iku diuripaké manèh, mangkono

banjur dadi kang kawolu, kang asalé saka pitu. Iku yaiku wunguné pasamuwan kaping nem, yaiku Filadelfia, kang dadi kang kawolu, sanadyan iku dudu pasamuwan nanging sawijining gerakan. Ing pungkasaning sawijining mangsa nalika padha tetep ora kakubur, supaya padha bisa kaidak-idak déning wong-wong kang padha ngrayakaké patié, wong-wong mau banjur ngadeg jejeg ana ing sikilé kaya bala tentara kang gagah prakosa. Padha ngadeg amarga padha krungu sawijining pesen saka Sabdané Gusti Allah. Tisating mayit apa waé kang wis ana ing dalan luwih saka telung taun mesthi wis bosok nganti tekan titik yèn sing kari mung balung-balung waé.

“Balung-balung kang garing iku prelu dipaosi napas déning Roh Suci Allah, supaya padha tumindak, kaya déné lumantar sawijining wungun saka ing antarané wong mati.” Bible Training School, 1 Dhésèmber 1903.

Kita diprentah supaya melu ing pakaryan mbangèkaké awak kita dhéwé. Iki kita tindakake kanthi maca, ngrungokaké, lan netepi prakara-prakara kang katulis.

“Wangunan manehing kasalehan sejati ana ing antarané kita iku kabutuhan kita kang paling agung lan paling ndhesek tinimbang kabèh liyané. Nggolèki iki kuduné dadi pakaryan kita kang kapisan.” Selected Messages, buku 1, 121.

“Sabda” kenabian sing ngasilaké wunguné maneh iki, saka pengalaman Laodikia menyang pengalaman Filadelfia, asalé saka sawijining pesen sing kapanggih ana ing kitab Daniel lan Wahyu.

“Nalika kitab Daniel lan Wahyu luwih dipahami kanthi cetha, para pracaya bakal nduwèni pengalaman agama kang babar pisan béda.” Testimonies to Ministers, 112–114.

Pangalaman agama kang legalistis saka Laodikia diowahi déning sawijining pesen kang marakaké urip. Pesen saka Wahyu Yesus Kristus iku yaiku pesen bab daya pangriptanipun, kang mesthi temen-temen iku daya Allah tumuju marang kaslametan kanggo saben wong kang pracaya.

“Pinten gedhening kakuwasan ingkang kedah kita tampi saking Allah supados manah-manah ingkang atos kadya és, ingkang namung gadhah agami kang sipaté legalistis, saged ningali prakara-prakara ingkang langkung saé ingkang sampun kasadhiyakaken tumrap wong-wong mau—Kristus lan kabeneranipun! Pesen ingkang maringi gesang pancen dipunbetahaken supados maringi gesang dhateng balung-balung ingkang garing.” Manuscript Releases, volume 12, 205.

Agama legalistik iku agama kang wis murtad saka kayekten, kaya kang katuduhake déning panyimpangan Adventisme saka dhasar-dhasaré wiwit taun 1863 lan salajengipun.

“Aku nyelehake penaku lan ngangkat nyawaku sajroning pandonga, supaya Gusti kersa ngebusake ambegan marang umat-Nya kang wus murtad, kang kaya balung-balung garing, supaya padha urip.” General Conference Bulletin, 4 Februari 1893.

Yesus punika “saksi ingkang setya” wonten ing Kitab Wahyu.

Lan marang malaekat pasamuwané wong Laodikia tulisen mangkéné: Iki pangandikané Sang Amin, seksi kang setya lan sejati, wiwitaning titahé Allah. Wahyu 3:14.

Suster White maringi kawruh marang kita bilih Gusti Yesus punika “saksi ingkang setya” ingkang ngaturaken “paseksèn ingkang lurus” dhateng tiyang-tiyang Laodikia ingkang sampun pejah wonten ing kalepatan lan dosa, lan bilih kados dene kanthi pekabaran dhateng lebak kebak balung-balang garing ingkang pejah, pekabaran punika nuwuhaken goncangan.

“Aku nyuwun katerangan bab tegesé gonjang-ganjing kang wis dakdeleng, lan dituduhaké marang aku yèn iku bakal disebabaké déning paseksèn kang jejeg, kang dijalari metu déning pituturé Seksi kang Satuhu marang wong-wong Laodikia. Iki bakal ngetokaké pangaribawa marang ati wong kang nampani, lan bakal nuntun dhèwèké ngluhuraké panji lan nyawiské kayektèn kang jejeg. Sawenèh ora bakal bisa nandhang paseksèn kang jejeg iki. Wong-wong mau bakal nglawan, lan iki kang bakal njalari ana gonjang-ganjing ana ing antarané umat Allah.”

“Aku weruh manawa paseksi saka Sang Seksi kang Satuhu durung digatosake separo wae. Paseksi kang khidmat, kang nasib pasamuwan gumantung marang iku, wis dipaèsi remeh, manawa ora dilirwakake babar pisan. Paseksi iki kudu nggarap pamratobat kang jero; saben wong kang saestu nampani iku bakal mituhu marang iku lan bakal kasucekake.

“Pangandikané malaekat, ‘Padha rungokna!’ Ora suwe aku krungu swara kaya pirang-pirang piranti musik kang kabèh muni bebarengan kanthi laras kang sampurna, endah lan selaras. Swara iku ngluwihi musik apa waé kang tau dakrungu, kaya kebak sih-rahmat, welas asih, lan kabungahan suci kang ngunggahaké. Swara iku nggetaraké sakabèhé kawujudanku. Pangandikané malaekat, ‘Padha delengen!’ Banjur kawigatènku dialihaké marang golongan kang wis dakdeleng mau, kang kaguncang kanthi rosa. Aku diparingi weruh wong-wong kang sadurungé wis dakdeleng padha nangis lan ndedonga ing kasangsaraning roh. Golongan malaekat pangreksa ing sakubengé wong-wong mau wis dadi ping pindho cacahé, lan wong-wong mau dipanganggoni gegamaning perang wiwit saka sirah tekan sikil. Padha lumaku kanthi tatanan kang sampurna, kaya sawijining pasukan prajurit. Praupané mratelakaké paprangan abot kang wis padha tahan, perjuangan nglarani kang wis padha liwati. Nanging pasuryané, kang kaciri dening sangsara batin kang abot, saiki padha sumorot kanthi pepadhang lan kamulyaning swarga. Wong-wong mau wis kasil nggayuh kemenangan, lan iku nuwuhaké saka ing antarané wong-wong mau panuwun kang paling jeru lan kabungahan suci kang kaduman.”

Cacahé golongan iki wis saya suda. Ana sawatara sing wis kaguncang metu lan kari ing dalan. Wong-wong sing sembrana lan ora preduli, kang ora nyawiji karo wong-wong sing ngormati kemenangan lan karahayon nganti cukup ajiné kanggo kanthi tekun nyenyuwun lan nglarani batin marga saka iku, ora oleh iku; lan wong-wong mau ditinggal ana ing pepeteng, lan papané enggal kapenuhan déning wong liya sing nyekel kayekten lan mlebu ing barisan. Malaekat-malaekat ala isih terus nglumpuk ngubengi

wong-wong mau, nanging ora bisa nduwèni pangwasa apa-apa marang wong-wong mau.

“Aku krungu wong-wong kang kaprabon ing gaman waja medharake kayekten kanthi kasekten kang gedhe. Iku nggawa pangaribawa. Akeh kang wus kaiket; sawenehé para garwa déning bojone, lan sawenehé bocah-bocah déning wong tuwané. Wong-wong kang jujur, kang sadurungé kaalang-alangi supaya ora krungu kayekten, saiki kanthi sregep nyekel kayekten iku. Kabèh rasa wedi marang para sanak-seduluré wus sirna, lan mung kayekten waé kang katindakaké luhur ana ing ngarsané. Wong-wong mau wus kaluwen lan ngelak marang kayekten; kayekten iku luwih ditresnani lan luwih aji tinimbang urip. Aku takon apa kang njalari owah-owahan gedhe iki. Ana malaékat mangsuli, ‘Iki udan pungkasan, pepanyar saka ing ngarsané Pangéran, swara seru saka malaékat katelu.’”
Early Writings, 270, 271.

Paseksen kang jejeg marang Laodikia, kang ngadegaké sawijining wadya-bala sawisé ana guncangan kang abot, iku yaiku piwulang marang lebak kebak balung-balung garing kang mati; lan balung-balung iku nglambangaké piwulangé Musa lan utusané Élia, kang dipatèni ana ing dalan gedhé tanggal 18 Juli 2020 déning sawijining kéwan galak saka jurang tanpa dhasar.

“Paseksen kang jejeg kudu diparingaké marang gréja-gréja lan lembaga-lembaga kita, supaya nggugah wong-wong kang isih katutupan turu.”

“Nalika pangandikané Pangéran diprecaya lan dituruti, kamajuan kang mantep bakal kelakon. Saiki ayo kita deleng kabutuhan kita kang gedhé. Pangéran ora bisa migunakaké kita nganti Panjenengané ngebusaké urip marang balung-balung kang garing. Aku krungu tembung-tembung iki kapangandikakaké: ‘Tanpa obahing Rohé Allah kang jero marang ati, tanpa pangaribawa-Nya kang maringi urip, bebener dadi mung aksara mati.’” Review and Herald, November 18, 1902.

Kita wis nedahaké manawa patang waymark sing nglambangaké sajarahing pitu gludhug iku kaawakaké ana ing saben garis reformasi. Gegayutan karo iku ana kasunyatan yèn ing saben garis reformasi, saben saka patang waymark iku nglambangaké tema kenabian kang padha. Ing jaman Musa, tema ing saben saka patang waymark sing dadi pralambang tumrap pitu gludhug iku yaiku prejanjian karo umat pilihan. Ing jaman Dawud, iku yaiku pethi prajanjiané Gusti Allah. Ing jaman Kristus, iku yaiku pati lan wunguné manèh. Ing jaman para Millerit, iku yaiku asas sapoé kanggo setaun.

Kanggé Future for America, punika Islam. Islam ing 11 September 2001. Islam malih ing 18 Juli 2020 kanthi ramalan ingkang gagal, kuciwa kapisan, lan wiwitaning wekdal tetanggan. Tenger dalan ingkang kaping tiga ingkang ngasilaken satunggaling bala ageng ingkang jumeneng punika inggih pesen babagan sekawan angin, ingkang nglambangaken Islam, “jaran nesu” saking ramalan Kitab Suci.

“Malaékat-malaékat lagi nyekel papat angin, kang digambaraké minangka jaran ngamuk kang ngupaya uwal lan mlayu nyruduk ngliwati lumahing bumi kabèh, nggawa karusakan lan pati ing dalané.

“Punapa kita badhé tilem wonten ing pucaking watesing jagad langgeng punika piyambak? Punapa kita badhé dados tumpul, adhem, lan pejah? O, mugi kita kagungan wonten ing pasamuwan-pasamuwan kita Roh lan napasipun Allah ingkang kaambusaken dhateng umatipun, supados tiyang-tiyang mau saged ngadeg ing sikilé lan gesang. Kita kedah mirsani bilih margi punika ciyut, lan gapura punika sesak. Nanging nalika kita lumampah ngliwati gapura ingkang sesak punika, jembaringipun tanpa winates.”
Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

Sakelakon sawisé Élia lan Musa jumeneng, wong loro iku banjur kaangkat menyang swarga minangka panji.

Lan wong-wong mau krungu swara gedhé saka swarga ngandika marang wong-wong mau, “Munggaha mréné.” Banjur wong-wong mau munggah menyang swarga ana ing méga; lan para mungsuhé padha ndeleng wong-wong mau. Wahyu 11:12.

Kita bakal ngrembug panji kang dilambangaké déning Musa lan Élia ing artikel sabanjuré.